

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812010056
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812010056.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci proti obžalovanému O. U. a spol. za prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí dňa 20. augusta 2014 o odvolaní obžalovaného Q. Z. P. proti rozsudku senátu Okresného súdu Revúca sp. zn. 7T 7/2012 zo dňa 17. 3. 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. Z. P. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom senátu Okresného súdu Revúca sp. zn. 7T 7/2012 zo dňa 17. 3. 2014 boli uznaní za vinných obžalovaní O. U. a Q. Z. P. z prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a obž. O. U. aj podľa ods. 3 písm. b) cit. ustanovenia a prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa dopustili tým, že dňa 1. 7. 2011 asi o 22.00 h v katastri obce S. sa po predchádzajúcej vzájomnej dohode vlámali do záhradnej chaty č. XXX tak, že Q. Z. P. a O. U. páčidlom odstránili visiace zámky z mreží na vchodových dverách, vypáčili vchodové dvere, vošli do priestorov chaty, pričom už skôr odsúdená Q. P. čakala ďalej od chaty a dávala pozor, aby ich niekto nevyrušil, odkiaľ odcudzili sekeru, kálačku, 5 litrový demižón s červeným vínom, 10 m kábla na silnoprúd, 3 ks vypínače, Hifi vežu zn. Panasonic s reproduktormi, veľký hasiaci prístroj, rádiomagnetofón nezistenej značky, drevenú súpravu pohárov, rôzne oblečenie, 6 ks 100 W úsporných žiaroviek, petrolejovú lampu, 3 ks sviečok, kovovú ozdobnú fľašu, sadu štamperlíkov s dreveným podnosom, drevenú vázu, porcelánovú vázu, hlinenú vázu, adventný veniec, podložku do sprchovacieho kúta, čistiace prostriedky, valašku, rýchlo varnú kanvicu, vianočnú výzdobu, 5 ks utierok, 10 ks uterákov, 5 ks obrusov, 3 ks panvíc, elektrickú panvicu zn. Eta s pokrievkou, sklenené poháre, hrnčeky, štamperlíky, misky, dózy, taniere a tácky, podnosy, príbory s podpríborníkom, 6 drevených varešiek, habarku, tlačik a škrabku na zemiaky, strúhadlo na syr, strúhadlo univerzálne, otvarák na pivo a víno, pretláčač na cesnak, dienka, kávu Nesca a Popradskú kávu, čaj sáčkový aj granulovaný, cukor, 1 1 stolový olej, mikroténové sáčky, servítky, naberačky na polievku, koreniny v dóze, elektrocentrálu, kovovú odrazku, kladivo a 5 ks visiacich zámkov, čím pre majiteľa chaty T. T. spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 1431,91 € a poškodením chaty škodu vo výške 514,75 €, pričom O. U. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Revúcej sp. zn. 2 T 40/10 zo dňa 22.03.2010 bol potrestaný za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 12.04.2010 sp. zn. 2 T 45/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2010, k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov,

Za to bol obž. Q. Z. P. odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 38 písm. h), m) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, kde súčasne §

48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. prvostupňový súd Q. Z. P. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V prípade spoluobžalovaného O. U. prvostupňový súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Revúca rozsudkom dňa 27. 2. 2012 pod sp. zn. 2T 27/2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. 4. 2012, sp. zn. 5To 31/2012 právoplatným dňa 17. 4. 2012 za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V súvislosti s náhradou škody prvostupňový súd v zmysle ust. § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť spoločne a nerozdIELNE O. U. a Q. Z. P. a už ods. Q. P. povinnosť nahradiť poškodenému T. T. škodu vo výške 1946,66 eur, pričom súčasne podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného T. T. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie obž. Q. Z. P., ktoré ničím bližším nezdôvodnil pred verejným zasadnutím pred Krajským súdom v Banskej Bystrici zaslal obžalovaný žiadosť, aby bola na verejnom zasadnutí vypočutá ako svedkyňa I. U. - I., ktorá údajne má tiež vedieť o tom skutku a vie ako sa to malo všetko udiať. Na verejnom zasadnutí samotný obžalovaný navyše ešte uviedol, že sa stará o maloletého syna, má chorého otca a preto nechce ísť do výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko otca vozí na dialýzu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania obžalovaným preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a taktiež i prečo neuveril obhajobe obžalovaného, že sa na skutku spolu so spoluobžalovaným U. a Q. P. nezúčastnil. Možno teda konštatovať, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré navrhli vykonať všetci obžalovaní na hlavnom pojednávaní, o čom svedčí zápisnica z hlavného pojednávania, kde všetci zhodne prehlásili, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Krajský súd rovnako ako prvostupňový súd sa stotožnil so záverom, že nie je dôvod neveriť spoluobžalovanému U., ktorý zo spolupáchateľstva trestnej činnosti jednoznačne už od prípravného konania vrátane hlavného pojednávania usvedčuje spoluobžalovaného Q. Z. P.. Rovnako krajský súd, ako i prvostupňový súd, neuveril tvrdeniam Q. P., že sa Q. Z. P. skutku nedopustil, pretože jej výpoveď je nielenže nevierohodná, ale nezodpovedá ani skutočnostiam, ktoré sa udiali na mieste činu. Táto spoluobžalovaná uvádzala, okrem skutočnosti, že v prípravnom konaní odmietala vypovedať, vždy iné skutočnosti ohľadne odvozu ukradnutých predmetov z miesta činu a je viac ako nepravdepodobné, že vtedy blízka priateľka by sa sama v nočných hodinách krádeží bez obž. Q. Z. P. nezúčastnila a to navyše za situácie, kedy tento mal k dispozícii auto, prostredníctvom ktorého, tak ako to uviedol spoluobžalovaný U., ukradnuté veci odviezli z miesta činu.

Z uvedených dôvodov preto i údaje obžalovaného uvedené v doplnení odvolania o tom, že je potrebné vypočuť I. U. - I. považoval i krajský súd za účelové tvrdenie, nakoľko zo žiadnych výpovedí do skončenia dokazovania na hlavnom pojednávaní nevyplývalo, že by takáto svedkyňa mala čokoľvek vidieť a potvrdiť ohľadne skutku. Práve naopak úplne presvedčivo vyznieva výpoveď spoluobžalovaného O. U., ktorý nemá dôvod krivo obviňovať spoluobžalovaného a preto i krajský súd uveril výpovedi tohto svedka s tým, že jeho výpoveď považuje za pravdivú a vierohodnú. S poukazom potom na tento záver a na skutočnosť, že v danej konkrétnej veci boli vykonané všetky dôkazy, ktoré bolo možné vykonať, záver prvostupňového súdu o uznaní viny v prípade obž. Q. Z. P. považuje i krajský súd za správny a zodpovedajúci výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní.

I v súvislosti s uložením trestu krajský súd konštatuje, že sa stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu. Prvostupňovým súdom nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť v zmysle ust. § 36 Tr. zák.,

pričom v prípade obž. Q. Z. P. boli zistené dve priťažujúce okolnosti a to v zmysle ust. § 37 písm. h) a m) Tr. zák., pretože obžalovaný Q. Z. P. už bol trestaný v minulosti a žalovaným skutkom uvedeným v obžalobe spáchal dva trestné činy. Súd v konečnom dôsledku obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá bola oproti základnej sadzbe zvýšená v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., kde podmienený odklad takto uloženého trestu neprichádza v úvahu, nakoľko obžalovaný sa krádeží dopúšťal aj v minulosti, za čo bol súdmi už viackrát odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody a v takomto prípade iný ako nepodmienečný trest u obžalovaného by už nemal na neho dostatočný výchovný vplyv.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody, keďže sa senát krajského súdu v plnom rozsahu stotožnil tak so skutkovými, ako i právnymi závermi prvostupňového súdu ohľadne uznania viny a uložení trestu bolo potom potrebné odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť v zmysle ust. § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.